

Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας: “Η καρδιά μας είναι πλασμένη να αγαπά” - “Η ανθρωπότητα δεν είναι καταδικασμένη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στο μήνυμά του για την Κυριακή 22 Ιουνίου, ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας** κ. Δαμασκηνός μεταξύ άλλων ανέφερε: ***“Η ανθρωπότητα δεν είναι καταδικασμένη. Ο δρόμος της εξόδου από τα τραγικά της αδιέξοδα είναι ανοικτός, αρκεί οι άνθρωποι να ακούσουν την φωνή της συνειδήσεώς τους, να γεμίσουν την ψυχή τους με αγάπη και καλοσύνη και να ανταποκριθούν στο κάλεσμα Εκείνου που μας υπόσχεται μια ζωή ειρήνης και αιώνιας χαράς”***.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Άγαπητοί μου Πατέρες καί Άδελφοί,

Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Ὅσοι πιστεύουμε στὸν Χριστό, ὅσοι ἔχουμε ἐπιλέξει νὰ ἀνήκουμε στὴν Ἐκκλησία Του, ὅσοι ἔχουμε ἀποφασίσει νὰ ρυθμίσουμε τὴν ζωὴ μας σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά Του, μᾶς ἀπασχολεῖ, λίγο ἕως πολὺ, ἓνα ἐρώτημα: Ἄραγε, μᾶς θεωρεῖ ὁ Χριστὸς δικούς Του; Μᾶς κατατάσσει μετὰ τὸν ἐκείνων πού ἀκολούθησαν τὸν δρόμο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θυσίας Του; Θὰ εἴμαστε κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους πού, τὴν φοβερὴ ὥρα τῆς κρίσεως, θὰ ἀκούσουν ἐκεῖνο το: «Ἐλᾶτε, οἱ εὐλογημένοι ἀπ' τὸν Πατέρα μου, κληρονομήστε τὴ βασιλεία πού σᾶς ἔχει ἐτοιμαστεῖ ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου» (Μτθ. 25:35);

Σήμερα, τόσο ἡ Εὐαγγελικὴ ὅσο καὶ ἡ Ἀποστολικὴ περικοπὴ ἀπαντοῦν σὲ ἓνα κοινὸ ἐρώτημα: Μὲ τί κριτήρια μᾶς ἀξιολογεῖ ὁ Κύριος; Μὲ ποιά ζυγαριὰ μας ζυγίζει; Μὲ ποιό μέτρο μας μετρᾷ;

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο περιγράφει τὴν κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν, μὲ ἐκεῖνο τὸ συγκλονιστικόν: «Ἀκολουθήστε με» (Μτθ.4:19).

Μᾶς περιγράφει ὅμως καὶ τὴν ἐτοιμότητα τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἀνδρέα, τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννη νὰ ἐγκαταλείψουν ἀμέσως τὰ πάντα καὶ χωρὶς καμία ἐγγύηση, χωρὶς καμία ἐξασφάλιση, νὰ Τὸν ἀκολουθήσουν σὲ ἓνα ταξίδι μὲ ἄγνωστο προορισμό.

Συγκινούμαστε μὲ τὴν προθυμία τους, συγχρόνως ὅμως προβληματιζόμαστε μὲ τὴν ἀπόφασή τους. Τί ἦταν ἐκεῖνο πού τοὺς ἔπεισε νὰ ἀλλάξουν μέσα σὲ μιὰ στιγμή τὴν ζωὴ τους; Κανένα σχέδιο καὶ κανένα πρόγραμμα δὲν τοὺς παρουσιάζει ὁ μέχρι τότε ἄγνωστος γι' αὐτοὺς Ἰησοῦς. Μόνο ἐκεῖνο το: «Ἐγὼ θὰ σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων» (Μτθ.4:19).

Εἶναι ἀμφίβολο ἂν κατάλαβαν ἔστω καὶ στὸ ἐλάχιστο, τί ἐννοοῦσε ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ Χριστός. Κι ὅμως! Τὸν ἀκολουθοῦν χωρὶς καμία ἐρώτηση. Δὲν γνωρίζουμε τὸν λόγο. Τὸ μόνο πού μποροῦμε νὰ ὑποψιαστοῦμε εἶναι ἓνα μυστικὸ σκίρτημα τῆς καρδιάς τους, μιὰ ἐσωτερικὴ διαβεβαίωση πὼς ὁ ἄνθρωπος πού τοὺς καλεῖ ἔχει νὰ τοὺς ἀποκαλύψει ἓνα μεγάλο μυστικόν.

Ἰδού, λοιπόν, ἓνα πρῶτο κριτήριο πού χρησιμοποιεῖ ὁ Θεός: Τὴν ἀγνὴ καὶ πρόθυμη καρδιά. Δὲν ἔχει σημασία γιὰ Ἐκεῖνον ἡ ἀνθρώπινη σοφία καὶ ἡ κοινωνικὴ θέση. Μᾶς καλεῖ μὲ τὴν φωνὴ μιᾶς ἄλλης λογικῆς, ἡ ὁποία δὲν ἀναλύει, δὲν ζητᾷ ἀποδείξεις, δὲν ζητᾷ ἐγγυήσεις. Μιᾶς ἄλλης λογικῆς πού ἀφοσιώνεται, πού ἐμπιστεύεται, πού πιστεύει ὀλοκληρωτικά. Μιὰ λογικὴ πού φαίνεται νὰ κατέχουν τὰ παιδιά καὶ ὄχι οἱ μεγάλοι. Ἴσως αὐτὸ νὰ εἶναι τὸ κλειδὶ πίσω ἀπὸ τὴν φράση τοῦ

Χριστοῦ μας: «Σᾶς βεβαιώνω πὼς ὅποιος δὲ δεχτεῖ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ σὰν παιδί, δὲ θὰ μπεῖ σ’ αὐτὴ» (Μρκ. 10:15).

Ἐὰν τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο μᾶς παρουσιάζει ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν βαρύτητα καὶ σημασία στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ, ὁ σημερινὸς Ἀπόστολος μᾶς παρουσιάζει ἐκεῖνα ποὺ δὲν ἔχουν γι’ Αὐτὸν μεγάλη σημασία, ἔστω καὶ ἂν οἱ ἄνθρωποι τὰ θεωροῦν σημαντικά. Θὰ καταλάβουμε καλύτερα τὸ βαθύτερο νόημα καὶ τὰ διδάγματα τῆς σημερινῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς ἐὰν λάβουμε ὑπ’ ὄψη μας καὶ τὸν λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο γράφτηκε.

Πρὸ ὀλίγου, λοιπόν, ἀκούσαμε ἓνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τὴν μεγαλύτερη ἐπιστολὴ του σὲ ἔκταση ἀλλὰ καὶ τὴν πιὸ σημαντικὴ ἀπὸ πλευρᾶς περιεχομένου. Ὁ Παῦλος, κατὰ πᾶσα πιθανότητα, εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο στὴν πρωτεύουσα τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, γύρω στὸ 50 μετὰ Χριστόν, κατὰ τὴν πρώτη φυλάκισή του. Εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι ἡ πρώτη Ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἰδρύθηκε ἀπὸ μέλη τῆς τότε ἀκμάζουσας ἰουδαϊκῆς παροικίας, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀκούσει τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸ μετέφεραν στὴν Ρώμη. Ὅπωςδήποτε ὑπῆρχαν ὅμως καὶ χριστιανικὲς κοινότητες πρῶην εἰδωλολατρῶν. Ἡ ἐπιστολή, λοιπόν, ἀπευθύνεται ὅχι σὲ μία ἀλλὰ σὲ ποικίλες χριστιανικὲς κοινότητες τῆς Ρώμης. Ἡ συγκεκριμένη ὅμως περικοπὴ ἀφορᾷ τοὺς Ἑβραίους.

Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἐπιδιώκει νὰ ἀνατρέψει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν στὴν νοοτροπία τῶν συμπατριωτῶν του; Τὴν βεβαιότητά τους πὼς ἡ ἑβραϊκὴ τους καταγωγὴ, ἀκόμη καὶ μέσα στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἔδινε κάποια ἰδιαίτερα προνόμια καὶ πὼς, ἡ καταγωγὴ αὐτὴ τοὺς ξεχώριζε ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους Χριστιανοὺς ποὺ προέρχονταν ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρες.

Προσέξτε, τί λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ὁ Θεὸς δὲν κάνει διακρίσεις. Αὐτὸ ποὺ ἐσεῖς οἱ Ἑβραῖοι θεωρεῖτε προνόμιο, στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ εὐθύνη. Ὁ Θεὸς φανέρωσε σὲ σᾶς τὸν Νόμο Του. Αὐτό, ὅχι μόνον δὲν σᾶς εὖνοεῖ ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ σᾶς καταδικάσει. Διότι, ὅσοι ἀμάρτησαν χωρὶς τὸν Νόμο, θὰ κριθοῦν ἐπιεικέστερα ἐξ αἰτίας τῆς ἁγνοίας του. Ὅσοι ὅμως γνώρισαν τὸν Νόμο, θὰ κριθοῦν αὐστηρότερα μὲ βάση αὐτὴ τους τὴν γνώση» (Ρωμ. 2:11-12).

Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει πὼς ὁ Κύριος δὲν λαμβάνει ὑπόψη οὔτε τὴν καταγωγὴ οὔτε τὴν θρησκευτικὴ ἀνατροφὴ τοῦ καθενός μας. Ὁ Θεὸς θεωρεῖ δικούς Του ὅχι ἐκείνους ποὺ ἀνατράφηκαν μὲ τὸ θέλημά του ἢ τὸ γνωρίζουν θεωρητικά. Ἄνθρωποι δικοί Του εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἐφαρμόζουν τὸ θέλημά Του (13).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅμως δὲν σταματᾷ ἐκεῖ. Ἡ συνέχεια τῆς περικοπῆς ἔρχεται νὰ γκρεμίσει κάθε ἀλαζονεία ποὺ συχνὰ ἐμφανίζεται στὴν ψυχὴ ἐκείνων ποὺ τοὺς

χαρακτηρίζει μιὰ ἔπαρση, ἐπειδὴ φέρουν μιὰ θρησκευτικὴ ἐτικέτα.

«Υπάρχουν ἄνθρωποι», λέει πρὸς τοὺς Ρωμαίους, «οἱ ὅποιοι, ἂν καὶ δὲν γνώρισαν τὸν Νόμο, ἐφαρμόζουν ὅσα ὀρίζει ὁ Νόμος. Ἀποδεικνύουν ἔτσι πὼς ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι γραμμένος μόνον στὶς πλάκες τοῦ Μωυσῆ ἀλλὰ στὴν καρδιά τοῦ κάθε ἀνθρώπου» (14-15).

Ἀδελφοί μου,

Ἡ καρδιά μας εἶναι πλασμένη νὰ ἀγαπᾷ. Στὰ βάθη της ὑπάρχει χαραγμένη μία πανανθρώπινη σφραγίδα ποὺ ὀνομάζεται «συνείδηση». Αὕτῃ ὑπαγορεύει σὲ κάθε ἄνθρωπο τὸ σωστὸ καὶ τὸ λάθος. Αὕτῃ τὴν φωνὴ ἤρθε νὰ ἀποκαλύψει στὸν ἄνθρωπο ὁ Ἐνσαρκωμένος Θεός, ὁ Κύριός μας. Ὅποιος Τὸν ἀκολουθεῖ, χαρίζει στὴν καρδιά του τὴν γαλήνη καὶ τὸ ἀρχέγονο φῶς της.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ποθοῦν τὴν ἀγάπη. Ὁ σκληρὸς κόσμος ὅμως, μέσα στὸν ὁποῖον ζοῦμε, ἔχει πείσει πολλοὺς πὼς ἡ ἀγάπη δὲν ἔχει θέση στὴν σημερινὴ κοινωνία. Γι' αὐτὸ ἀπογοητεύονται, ἀπομονώνονται ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ μαθαίνουν νὰ ζοῦν μὲ τοὺς φόβους καὶ τὴν μοναξιά τους. Ἐδῶ βρίσκεται καὶ ἡ δική μας εὐθύνη: Ἄς γίνῃ ἡ ζωὴ μας πηγὴ ἐλπίδος καὶ ἐπιβεβαιώσεως πὼς, τελικά, τὸ φῶς θὰ νικήσῃ τὸ σκοτάδι καὶ πὼς ἡ ἀπογοήτευση θὰ μαραθεῖ μπροστὰ στὴν ἐλπίδα ποὺ χαρίζει ὁ Ἀναστημένος Χριστός. Ἡ ἀνθρωπότητα δὲν εἶναι καταδικασμένη. Ὁ δρόμος τῆς ἐξόδου ἀπὸ τὰ τραγικά της ἀδιέξοδα εἶναι ἀνοικτός, ἀρκεῖ οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴ τῆς συνειδήσεώς τους, νὰ γεμίσουν τὴν ψυχὴ τους μὲ ἀγάπη καὶ καλοσύνη καὶ νὰ ἀνταποκριθοῦν στὸ κάλεσμα Ἐκείνου ποὺ μᾶς ὑπόσχεται μιὰ ζωὴ εἰρήνης καὶ αἰώνιας χαρᾶς. Ἀμήν.

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ